

عنوان مقاله:

ضرورت هم آوایی هنرها (موسیقی و معماری)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

زهرا شریفی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی خرد بوشهر

سروش گرمسیری نژاد - دکتری برنامه ریزی شهری، مدرس موسسه آموزش عالی خرد بوشهر

خلاصه مقاله:

موسیقی هنری شنیداری، روح نواز، گاهی آرامش دهنده، گاهی غم آلود و گاهی هیجانی است. انسان به عنوان مخاطب هنر موسیقی در شرایط مختلف، احساسات مختلفی دارد؛ از این رو با انواع حالات موسیقی، دچار حالات متفاوتی از نظر روانی می شود. معماری، هنر بصری و لازمه ی زندگی انسان است. هر گاه قرار باشد بنایی طراحی و ساخته شود، نیاز به بن مایه و دستورالعمل های خاص دارد. در صورتی که معماری برای هنر خاصی مانند موسیقی و ارج نهادن و به کارگیری این هنر در فضای بخصوصی، در نظر گرفته شود، در طراحی آن فضا، می بایست ردپایی از هنر مربوطه پدیدار شود. پژوهش حاضر با روش توصیفی به ضرورت هم آوایی هنرهای موسیقی و معماری می پردازد. در طراحی مراکز موسیقی، با بهره گیری از اصولی که در هنر موسیقی جاری است و تبدیل آن به مولفه های فضای معماری، علاوه بر تامین نیاز کاربران در زمینه ی آموزش موسیقی، غنای حسی و روح نوازی برای کاربران فضا فراهم می شود و پیوستگی و هم آوایی و تاثیر متقابل این دو هنر بر هم ضرورت خود را نمایان خواهد ساخت.

کلمات کلیدی:

موسیقی، معماری، هم آوایی هنرها، مراکز موسیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408150>

